

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης: 219/2019

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄**

Συνεδρίαση της 6^{ης} Νοεμβρίου 2019

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Αφροδίτη Κουτούκη, Δήμητρα Κεφάλα, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αθηνά Αλεφάντη, Ιωάννης Χατζηνέκουρας, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Ευστράτιος Ηλιαδέλης, Πάρεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμ. Ερωτήματος: Το με αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/430918/866 /8.8.2019 έγγραφο της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, όπως συμπληρώθηκε με το με αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/547827/11359/10.10.2019 έγγραφο του Γραφείου Υπουργού.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται αν αντίκειται στο Σύνταγμα η διάταξη του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 και συνακόλουθα αν είναι νόμιμη η επικείμενη έγκριση πρόσληψης υπαλλήλων του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε΄) γνωμοδότησε ως εξής :

Ιστορικό.

1. Στο έγγραφο της κ. Υπουργού δίδεται το ακόλουθο πραγματικό και υποβάλλεται το εξεταζόμενο ερώτημα:

«α. Σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 (Α 36) έχει αποσταλεί στον ΑΣΕΠ έκθεση της Τριμελούς Επιτροπής του άρθρου αυτού, στην οποία επισυνάπτονται οι αιτήσεις τριάντα τριών (33) υπαλλήλων του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και αναμένεται η τελική έγκριση ολοκλήρωσης της διαδικασίας από τον ΑΣΕΠ, ο οποίος αποφαινεται μέσα σε ένα (1) μήνα από τη διαβίβαση της σχετικής έκθεσης, σύμφωνα με τον ανωτέρω νομό, για την πλήρωση των προϋποθέσεων και την επιλογή των εντασσόμενων υπαλλήλων.

β. Η πρόσληψη, του προσωπικού στο Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού έγινε, με κριτήρια, που δεν διέπονται από διατάξεις, περί προσλήψεων και εξέλιξης δημοσίων υπαλλήλων και η μεταφορά του προσωπικού στη νέα δομή του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, μέσω ΑΣΕΠ, μπορεί να εγείρει νομικά κωλύματα στην πρόσληψη ενός μεγάλου μέρους των εργαζομένων του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

γ. Στο έγγραφο επισυνάπτεται ανώνυμη καταγγελία, όπως αυτή διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού από την Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού, αναφορικά με τη νομιμότητα (αντισυνταγματικότητα) του ανωτέρω νόμου και συνακόλουθα τη νομιμότητα της επικείμενης έγκρισης πρόσληψης των ανωτέρω υπαλλήλων.»

2. Με το με αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/547827/11359/10.10.2019 έγγραφο του Γραφείου Υπουργού διαβιβάστηκαν στο Γραφείο μας συμβάσεις εργασίας που αφορούν προσωπικό του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων του ΥΠΠΟΑ. Μεταξύ των συμβάσεων αυτών περιλαμβάνονται 37 συμβάσεις τις οποίες οι εργαζόμενοι έχουν υπογράψει με το ανωτέρω Ταμείο για παροχή υπηρεσιών στο Βρεφονηπιακό Σταθμό των υπαλλήλων του ΥΠΠΟ. Στην πλειονότητά τους οι συμβάσεις αυτές έχουν υπογραφεί Ιανουάριο και Σεπτέμβριο 2003 χωρίς να αναφέρεται η διάρκεια της σύμβασης και δύο (2) εξ αυτών έχουν μετατραπεί σε αορίστου χρόνου με απόφαση του ΔΣ του Ταμείου, το δε Ταμείο φέρεται ως διάδοχος διαφόρων Συλλόγων του Υπουργείου Πολιτισμού (Πανελληνίου Συλλόγου Εργατοτεχνιτών ΥΠΠΟ, Ενιαίου Συλλόγου Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Αττικής Στερεάς και Νήσων κλπ) στους οποίους εργάζονταν προηγουμένως οι υπάλληλοι αυτοί. Περαιτέρω με το ανωτέρω έγγραφο διαβιβάστηκαν 20 συμβάσεις εργαζομένων στο Ταμείο, από τις οποίες οι 10 αφορούν συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ενώ στις λοιπές 10 συμβάσεις δεν

αναφέρεται η χρονική διάρκειά τους. Τέλος, από την από 31.5.2019 έκθεση της συγκροτηθείσας - κατ'εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 - Τρίμελούς Επιτροπής σε συνδυασμό με τις ανωτέρω τεθείσες υπόψη του Τμήματος συμβάσεις, προκύπτει ότι η Επιτροπή αυτή εισηγείται θετικά για 30 υπαλλήλους του Ταμείου, οι οποίοι είχαν συνάψει συμβάσεις εργασίας και απασχολούνταν τόσο στον Βρεφονηπιακό Σταθμό, όσο και σε άλλες υπηρεσίες του Ταμείου.

Νομοθετικό Πλαίσιο

3. Στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 4 του Συντάγματος ορίζεται: «Άρθρο 4 1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. ..4. Μόνο Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες, εκτός από τις εξαιρέσεις που εισάγονται με ειδικούς νόμους», ενώ στην διάταξη του άρθρου 103 παρ. 1 έως 6 του Συντάγματος ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό ...Τα προσόντα και ο τρόπος διορισμού τους ορίζονται από το νόμο. 2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη. Εξαιρέσεις μπορεί να προβλέπονται από ειδικό νόμο, για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωτικού δικαίου. 3. Οργανικές θέσεις ειδικού Επιστημονικού καθώς και τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού μπορούν να πληρούνται με προσωπικό που προσλαμβάνεται με σχέση ιδιωτικού δικαίου. Νόμος ορίζει τους όρους για την πρόσληψη, καθώς και τις ειδικότερες εγγυήσεις τις οποίες έχει το προσωπικό που προσλαμβάνεται. 4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν... 5. Με νόμο μπορεί να εξαιρούνται από τη μονιμότητα ανώτατοι διοικητικοί υπάλληλοι που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας, οι διοριζόμενοι απευθείας με πρεσβευτικό βαθμό, οι υπάλληλοι της Προεδρίας της Δημοκρατίας και των γραφείων του Πρωθυπουργού, των Υπουργών και Υφυπουργών. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι κατά τα λοιπά διέπονται εξ ολοκλήρου από τον Κανονισμό της, καθώς και στους υπαλλήλους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου». Περαιτέρω, με τις παρ. 7 και 8 του ιδίου άρθρου 103 του Συντάγματος, η οποία προστέθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, ορίσθηκαν τα εξής: «7. Η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 5,

γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής, όπως νόμος ορίζει. Νόμος μπορεί να προβλέπει ειδικές διαδικασίες επιλογής που περιβάλλονται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας ή ειδικές διαδικασίες επιλογής προσωπικού για θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις ή προσιδιάζει σε σχέση εντολής 8. Νόμος ορίζει τους όρους, και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπόμενων στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2. Νόμος ορίζει επίσης τα καθήκοντα που μπορεί να ασκεί το προσωπικό του προηγούμενου εδαφίου. Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεων του σε αορίστου χρόνου...»

4. Στις διατάξεις των άρθρων 1 , 2 , 14 παρ.1, 3 και 21 παρ1.2.3 του ν. 2190/1994 (Α 28) ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 1.1. Η πλήρωση ιδρυόμενων ή υφιστάμενων θέσεων, ο αριθμός, οι κατηγορίες και οι κλάδοι ή ειδικότητες των προσλαμβανομένων αποφασίζονται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και κανονισμούς, από τα αρμόδια όργανα της Κυβερνήσεως, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και από τις διοικήσεις των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, σε όσες περιπτώσεις δεν προσαπαιτείται εγκριτική απόφαση υπουργών ή του Πρωθυπουργού ή του Υπουργικού Συμβουλίου. Η πλήρωση των θέσεων που αποφασίζεται κατά την παρούσα παράγραφο υπάγεται στην αρμοδιότητα του Α.Σ.Ε.Π., με επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 14 του παρόντος. 2. Όπου στις κείμενες διατάξεις γίνεται γενική αναφορά στο δημόσιο τομέα, νοούνται για την εφαρμογή των διατάξεων των κεφαλαίων Β' και Γ' οι υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου...».

«Άρθρο 2.1. Συνιστάται Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), το οποίο λειτουργεί ως ανεξάρτητη αρχή. Το Α.Σ.Ε.Π. δεν υπόκειται σε έλεγχο από κυβερνητικά όργανα ή άλλη διοικητική αρχή και οι πράξεις του δεν υπόκεινται σε ιεραρχικό έλεγχο ούτε από άποψη νομιμότητας, εκτός από εκείνες που αφορούν το κατά το άρθρο 7 προσωπικό. Το Α.Σ.Ε.Π. υπάγεται στον Υπουργό Προεδρίας της

Κυβέρνησης.2. Το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού έχει ως αποκλειστική αποστολή την εφαρμογή των νόμων και κανονισμών που διέπουν την επιλογή των διοριστέων στις δημόσιες υπηρεσίες, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στα νομικά πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, όπως ειδικότερα ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις αυτού».

«Άρθρο 14...1 Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ', όπως ισχύουν, υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α) και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν από την τροποποίηση του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α)...

3. Ο διορισμός ή η πρόσληψη τακτικού προσωπικού και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ.1 του παρόντος άρθρου γίνεται: α. με γραπτό διαγωνισμό ή β. με καθορισμένη σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που ορίζονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού».

« Άρθρο 21. 1. Οι δημόσιες υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου επιτρέπεται να απασχολούν προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για αντιμετώπιση εποχιακών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών, με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία των επόμενων παραγράφων. 2. Η διάρκεια της απασχόλησης του προσωπικού της παρ. 1 δεν μπορεί να υπερβαίνει τους οκτώ (8) μήνες μέσα σε συνολικά χρόνο δώδεκα (12) μηνών. Στις περιπτώσεις προσωρινής πρόσληψης προσωπικού για αντιμετώπιση, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, κατεπειγουσών αναγκών, λόγω απουσίας προσωπικού ή κένωσης θέσεων, η διάρκεια της απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις (4) μήνες για το ίδιο άτομο. Παράταση ή σύναψη νέας σύμβασης κατά το αυτό ημερολογιακό έτος ή μετατροπή σε σύμβαση αορίστου χρόνου είναι άκυρες.»

5. Στην διάταξη του 11 του π.δ 164/2004 (Α134),που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων άρθρων 3 ,4 και 5 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ Α' 34) όπως ίσχυαν , υπό τον τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις» ορίζονται τα εξής: «1. Διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφεξής σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων (24) μηνών έως την έναρξη ισχύος του

διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ... β) Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδαφίου (α) να έχει πράγματι διανυθεί στον ίδιο φορέα, με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση ... γ) Το αντικείμενο της σύμβασης να αφορά σε δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντίστοιχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον το οποίο υπηρετεί ο φορέας αυτός. δ) Ο κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και σε καθήκοντα ίδια ή παρεμφερή με αυτά που αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. ... 2. Για τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά την προηγούμενη παράγραφο προϋποθέσεων, ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην οποία αναφέρει τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών. Αρμόδιο όργανο να κρίνει αιτιολογημένα εάν συντρέχουν, κατά περίπτωση, οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, είναι το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ... ή το διοικούν όργανο του οικείου νομικού προσώπου ... 3. Οι κατά την παρ. 2 κρίσεις των αρμόδιων οργάνων, θετικές ή αρνητικές, διαβιβάζονται αμέσως στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), το οποίο αποφαινεται εντός τριών (3) μηνών από τη διαβίβαση σε αυτό των σχετικών κρίσεων. 4. Στις διατάξεις αυτού του άρθρου υπάγονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 3 περ. γ του παρόντος διατάγματος, ... 5. Στις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβάνονται και οι συμβάσεις οι οποίες έχουν λήξει κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών μηνών πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος, λογιζόμενες ως ενεργές διαδοχικές συμβάσεις ως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η προϋπόθεση του εδ. α της παρ. 1 του παρόντος άρθρου πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο λήξης της σύμβασης. 6. ...».

6. Στη διάταξη της παραγράφου 18 του άρθρου 19 του ν. 2947/2001(Α' 228), ορίζονται τα ακόλουθα:

«18. "α." Το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο καταργήθηκε με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του Ν. 2557/1997 επανασυνιστάται με το παρόν και τίθεται σε λειτουργία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με

την απόφαση αυτή, η οποία μπορεί να τροποποιείται με όμοια απόφαση, ορίζεται ο σκοπός, η διοίκηση και λειτουργία του παραπάνω Ταμείου, [οι πόροι αυτού και η διανομή τους,] καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ./ΔΙΟΙΚ/Β/5596/10.2.2000 (ΦΕΚ 150 Β'/16.2.2000) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού παύει να ισχύει από την έκδοση της παραπάνω απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού.

β. Για την υλοποίηση των σκοπών του, το παραπάνω Ταμείο μπορεί να επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και ειδικότερα από πιστώσεις που προέρχονται από το αποδιδόμενο στο Υπουργείο ποσοστό της υποπερίπτωσης α' της περίπτωσης ια' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 736/1977 (Α' 316). Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, η οποία εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) μηνών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται οι προϋποθέσεις καταβολής και το ύψος της ανωτέρω επιχορήγησης του Ταμείου. Μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης, παύει κάθε χρηματοδότηση του Ταμείου από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων.»¹.

7. Στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της υπουργικής απόφασης με αριθμό ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/13914/2002 (Β 340), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 18 του ν.2947/2001, και πριν την κατάργησή της με την, κατ' εξουσιοδότηση των ιδίων διατάξεων, διάταξη του άρθρου 11 της υπουργικής απόφασης με αριθμό ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΦΠΟΛ/30980/2482/2019 (Β'2868) ορίζονταν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «...Τίθεται σε λειτουργία το επανασυσταθέν με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 19 του Ν, 2947/2001 Ταμείο Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων του Υπουργείου Πολιτισμού, υπό τους όρους, τις διακρίσεις και λοιπές προϋποθέσεις που κατωτέρω αναλυτικά αναφέρονται:

Άρθρο 1

Νομική Μορφή

Το Ταμείο αποτελεί Ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, με την επωνυμία "Ταμείο Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων του Υπουργείου Πολιτισμού", εφαρμόζονται επ' αυτού αναλόγως, οι διατάξεις που αφορούν τις ενώσεις προσώπων του άρθρου 107 Α.Κ., με τις εξαιρέσεις που εισάγονται στα παρακάτω άρθρα και έχει έδρα την Αθήνα.

¹ Οι λέξεις «οι πόροι αυτού και η διανομή τους» στο δεύτερο εδάφιο έως παρ. 18 διαγράφηκαν, η παράγραφος αριθμήθηκε ως παρ. α και προστέθηκε περ. β' ως άνω με το άρθρο 5 του Ν. 4598/2019 (Α' 36).

Άρθρο 2 « Σκοπός του Ταμείου είναι η ανάπτυξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων (Εκδηλώσεων, Εκθέσεων, Συνεδρίων κ.λπ.), σε συνεργασία και με τη στήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού, που στόχο θα έχουν την αναβάθμιση του μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου των Υπαλλήλων του ΥΠ.ΠΟ, η αρωγή προς αυτούς για λόγους υγείας ή κοινωνικής αλληλεγγύης, [η δημιουργία και λειτουργία κατασκηνώσεων]² και [βρεφονηπιακού σταθμού για τα παιδιά των υπαλλήλων του ΥΠ.ΠΟ], καθώς και η καθ' οιονδήποτε τρόπο συμβολή του στο επιτελούμενο από το Υπουργείο έργο.

8. Στο άρθρο 107 Α.Κ. ορίζεται «Ένωση προσώπων για την επιδίωξη σκοπού, όταν δεν αποτελεί σωματείο, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, διέπεται από τις διατάξεις για την εταιρία. Μόλις η ένωση αυτή μετατραπεί σε σωματείο, η περιουσία της μεταβιβάζεται στο σωματείο σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις».

9. Στη διάταξη του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 (Α 36) ορίζεται « 1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του Α.Σ.Ε.Π., όπως περιγράφεται στην παρ. 4 και κατόπιν εισήγησης της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συστήνονται στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίες κατανέμονται κατά εκπαιδευτική βαθμίδα και ειδικότητα, αντίστοιχα με τις θέσεις που κατείχε το προσωπικό του Ταμείου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Με την ίδια απόφαση, οι ανωτέρω εργαζόμενοι εντάσσονται στις θέσεις αυτές, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, με ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 2. Οι προσωποπαγείς θέσεις διατηρούνται μέχρι την για οποιονδήποτε λόγο αποχώρηση του αντίστοιχου προσωπικού, ενώ παράλληλα και μέχρι την κατάργησή τους, δεσμεύονται και δεν προκηρύσσονται ισάριθμες και αντίστοιχες κενές οργανικές θέσεις από αυτές που προβλέπονται στο π.δ. 4/2018 (Α' 7). Οι θέσεις αυτές καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 1, ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. 3. Για την ένταξη των εργαζομένων του Ταμείου στις θέσεις αυτές, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η πλήρωση των απαιτήσεων των άρθρων 4 έως 9 του

² *** Οι λέξεις: «η δημιουργία και λειτουργία κατασκηνώσεων» και «βρεφονηπιακού σταθμού για τα παιδιά των υπαλλήλων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού» διαγράφονται με την παρ.1α και 1β αντίστοιχα άρθρου 6 Ν.4598/2019, ΦΕΚ Α 36/1.3.2019, η ισχύς των οποίων αρχίζει από την δημοσίευση της απόφασης που προβλέπεται α) στην παρ. 3 του άρθρου 4 και β) στην παρ. 1 του άρθρου 7 αντίστοιχα του αυτού νόμου.

Υπαλληλικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007 (Α` 26) και των τυπικών προσόντων, της εκπαιδευτικής βαθμίδας και της ειδικότητας των αντιστοιχών θέσεων όπως αυτά ορίζονται στο π.δ. 50/2001 (Α` 39), χωρίς να απαιτείται το πρόσθετο προσόν διορισμού των άρθρων 27 και 28 του π.δ. 50/2001. Ειδικότερα για το προσωπικό που θα εργασθεί στον παιδικό σταθμό απαιτούνται και τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στην Δ1α/Γ.Π.οικ./43289/5-6-2018 απόφαση του Υπουργού Υγείας (Β` 2179). 4. Για τη διαπίστωση της πλήρωσης των προϋποθέσεων ένταξης στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, οι εργαζόμενοι στο Ταμείο υποβάλλουν, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τη Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού συνοδευόμενη με τα σχετικά δικαιολογητικά της παρ. 3. Ο έλεγχος των δικαιολογητικών γίνεται από τριμελή επιτροπή αποτελούμενη από τον Γενικό Διευθυντή Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ως Πρόεδρο, τον Διευθυντή Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού και τον Προϊστάμενο Τμήματος Διαχείρισης Προσωπικού με Συμβάσεις Εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου ως μέλη και ολοκληρώνεται με τη σύνταξη σχετικής έκθεσης το αργότερο μέσα σε έναν (1) μήνα από την ημερομηνία υποβολής των σχετικών φακέλων. Η έκθεση της επιτροπής συνοδευόμενη από τους σχετικούς διοικητικούς φακέλους του προσωπικού διαβιβάζεται αμελλητί στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), το οποίο αποφαινεται μέσα σε ένα (1) μήνα για την πλήρωση των προϋποθέσεων και την επιλογή των εντασσόμενων υπαλλήλων. 5. Η τοποθέτηση των εργαζομένων στην υπηρεσία πραγματοποιείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 65 του ν. 3528/2007 (Α` 26)....»

10. Περαιτέρω στην οικεία εισηγητική έκθεση σχετικά με την ανωτέρω διάταξη αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής « Η ρύθμιση αυτή αφορά τριανταπέντε (35) υπάλληλους διαφόρων εκπαιδευτικών βαθμίδων και ειδικοτήτων που υπηρετούν στο Ταμείο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Η κατάργηση της λειτουργίας του βρεφονηπιακού σταθμού από τους σκοπούς του Ταμείου συνεπάγεται την *de facto* κατάργηση των σχετικών θέσεων εργασίας. Αντιμετωπίζοντας το προκαλούμενο ζήτημα με κοινωνική ευαισθησία, αλλά και με γνώμονα την εύρυθμη λειτουργία του παιδικού σταθμού, που ιδρύεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, προβλέπεται η δυνατότητα ένταξης του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Ταμείου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου

στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Για το σκοπό αυτό συστήνονται προσωποπαγείς θέσεις που διατηρούνται μέχρι και την για οποιοδήποτε λόγο αποχώρηση του αντίστοιχου προσωπικού. Για όσο χρόνο υφίστανται οι θέσεις αυτές δεν είναι δυνατή η κάλυψη ισάριθμων και αντίστοιχων κενών οργανικών θέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Οι εργαζόμενοι, οι οποίοι έχουν τα νόμιμα προσόντα, υποβάλλουν αίτηση με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού η οποία και προβαίνει στον έλεγχο των ανωτέρω δικαιολογητικών και τα υποβάλλει στον ΑΣΕΠ. Η πράξη ένταξης του προσωπικού εκδίδεται από τον αρμόδιο Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων.

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη μας, συνάγονται τα ακόλουθα :

11. Με την παρ. 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος κατοχυρώνονται οι αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας κατά το διορισμό των δημόσιων υπαλλήλων, οι οποίες συνάγονται, καταρχήν, και από τις γενικότερες διατάξεις της παρ. 1 του ίδιου άρθρου και αποτελούν ειδικότερη έκφραση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην οικονομική ζωή της χώρας (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Συντάγματος). Ειδικότερα, η πρόσληψη υπαλλήλων α) γίνεται με δύο τρόπους, είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και β) υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής. Ο έλεγχος μπορεί είτε να είναι πλήρης, είτε να αφορά τη νομιμότητα της διαδικασίας του διαγωνισμού ή της επιλογής και να περιλαμβάνει τον έλεγχο νομιμότητας της πράξης με την οποία τελειούται η οικεία, κατά περίπτωση, διαδικασία μέσω δε αυτού, ενόψει της φύσεως της διαδικασίας ως σύνθετης διοικητικής ενέργειας, ελέγχεται η νομιμότητα και των προηγούμενων σταδίων αυτής (Ολ.ΣτΕ 527/2015 και Π.Ε. 230/2008 Ολομ. ΣΤΕ.) .

12. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος, η δημόσια διοίκηση στελεχώνεται κατά κανόνα με μόνιμους δημοσίους υπαλλήλους, δηλαδή με πρόσωπα τα οποία καταλαμβάνουν με τον διορισμό τους νομοθετημένη οργανική θέση και συνδέονται με το Κράτος ή άλλους φορείς δημόσιας εξουσίας με

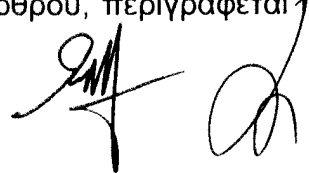
ειδική έννομη σχέση δημοσίου δικαίου. Ως εξαίρεση στον κανόνα αυτόν, οι ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις παρέχουν τη δυνατότητα σύναψης σχέσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, η οποία τελεί υπό αυστηρές προϋποθέσεις. Εφόσον, ειδικότερα, πρόκειται για την πρόσληψη προσωπικού προς αντιμετώπιση πρόσκαιρων ή απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών, η διάρκεια και οι όροι των σχέσεων ορισμένου χρόνου πρέπει να καθορίζονται σαφώς από τον νόμο, ώστε με τη σύναψή τους να καλύπτονται ανάγκες που έχουν πραγματικά πρόσκαιρο ή απρόβλεπτο και επείγοντα χαρακτήρα και να αποτρέπεται η κατάχρηση των σχέσεων αυτών για την κάλυψη παγίων αναγκών, αποκλεισμένης πάντως σε κάθε περίπτωση της δυνατότητας να μονιμοποιηθεί δια νόμου το προσωπικό αυτό ή να μετατραπούν οι οικείες σχέσεις ορισμένου χρόνου σε σχέσεις αορίστου χρόνου (πρβλ. Π.Ε. 85/2012 Ολομ ΣτΕ. και ΣτΕ 1882/2017 σκ.9.)

13. Εξ άλλου, όπως έχει κριθεί, οι αρχές της ισότητας και της ίσης προσβάσεως στις δημόσιες θέσεις, τις οποίες καθιερώνει το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 4 του Συντάγματος, αποτελούν συνταγματικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και ειδικότερα τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της νομοθετικής λειτουργίας όσο και την Διοίκηση, όταν θεσπίζει κατά νομοθετική εξουσιοδότηση κανονιστική ρύθμιση. Η παραβίαση των συνταγματικών αυτών αρχών ελέγχεται από τα δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας εκάστου με ίσους όρους. Κατά τον δικαστικό αυτό έλεγχο, που είναι έλεγχος ορίων και όχι της ορθότητας των νομοθετικών επιλογών, αναγνωρίζεται στον κοινό νομοθέτη ή την κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα Διοίκηση η ευχέρεια να ρυθμίσει με ενιαίο ή με διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες, που συνδέονται με κάθε μία από τις καταστάσεις ή σχέσεις αυτές, με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρυθμίσεως. Πρέπει, όμως, η επιλεγόμενη ρύθμιση να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας και τα οποία αποκλείουν τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση, με την μορφή της εισαγωγής καθαρά χαριστικού μέτρου μη συνδεόμενου προς αξιολογικά κριτήρια ή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβαρύνσεως, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση

διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όμως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (ΣτΕ 1205/2015, 986-988/2014 Ολομέλεια, 2756/2011, 2462/2010 επταμελής, 4498/2005, 2396/2004 Ολομέλεια, 1252-1253/2003 Ολομέλεια κ.ά.). Περαιτέρω, η αρχή της αξιοκρατίας, η οποία απορρέει από το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος, υπαγορεύει όπως η πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις και αξιώματα γίνεται με κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων για την κατάληψή τους (ΟΛΣτΕ711/2017 με παραπομπή στις ΣτΕ 1205/2015, 959, 1539, 1997/2015 Ολομέλεια, 3584/2013 επταμελής, 2756/2011, 2462/2010 επταμελής, 2396/2004 Ολομέλεια κ.ά.).

14. Με τα άρθρα 1 και 2 του Ν. 2190/1994 (Α' 28), συστήθηκε ως ανεξάρτητη αρχή, το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), στο οποίο ανατέθηκε η αρμοδιότητα του ελέγχου της ορθής εφαρμογής των διατάξεων που διέπουν τους διορισμούς και τις προσλήψεις στον δημόσιο τομέα. Σκοπός του νόμου αυτού ήταν, σύμφωνα με την εισηγητική του έκθεση, «η απεξάρτηση των προσλήψεων και διορισμών στο δημόσιο τομέα από οποιαδήποτε κυβερνητική ή άλλη παρέμβαση, η αποκατάσταση της αξιοπιστίας της κοινής γνώμης στον ευαίσθητο αυτό τομέα» και η καθιέρωση συστήματος προσλήψεων «με κύρια χαρακτηριστικά τη διαφάνεια, την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία, υπό την εγγύηση του Α.Σ.Ε.Π.», όπως αναφέρεται δε, περαιτέρω, στην εισηγητική έκθεση, «βασικές μέθοδοι (ή διαδικασίες) του συστήματος προσλήψεων είναι, αφενός, ο διαγωνισμός για τις θέσεις των διοικητικών, υπό στενή έννοια, καθηκόντων... και, αφετέρου, η σειρά (πίνακες) προτεραιότητας βάσει σαφώς καθορισμένων αξιοκρατικών κριτηρίων για τις λοιπές θέσεις ...» (άρθρα 15-19 του νόμου). Εξάλλου, με το άρθρο 14 παρ. 2 του εν λόγω Ν. 2190/1994, ορίσθηκαν κατηγορίες δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων που εξαιρέθηκαν από το εισαγόμενο με το νόμο αυτό σύστημα προσλήψεων, είτε διότι διέπονται από ειδικό συνταγματικό ή νομοθετικό καθεστώς με ειδικές διαδικασίες προσλήψεως, είτε διότι η φύση των καθηκόντων τους δεν συμβιβάζεται με το σύστημα του νόμου (Ολ ΣτΕ 195/2013).

15. Περαιτέρω με την επίμαχη διάταξη του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 ρυθμίζονται ζητήματα μεταφοράς του προσωπικού του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Το προσωπικό θα κατανέμεται ανά εκπαιδευτική βαθμίδα και ειδικότητα, αντίστοιχα, με τις θέσεις, που κατείχε το προσωπικό του Ταμείου. Στην παράγραφο 4 του ανωτέρω άρθρου, περιγράφεται η

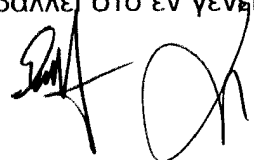

διαδικασία πλήρωσης των θέσεων. Επισημαίνεται ότι στην από 26.2.2019 έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής δεν αναφέρεται κάποια παρατήρηση επί του άρθρου 7 του σχετικού νομοσχεδίου, το οποίο ψηφίστηκε με ευρύτατη πλειοψηφία (βλ. πρακτικά Βουλής).

16. Το υποβληθέν ερώτημα σχετικά με την συνταγματικότητα ή μη της επίμαχης διάταξης πρέπει να ερευνηθεί, προκειμένου η ερωτώσα Υπουργός να λάβει σχετική νομοθετική πρωτοβουλία κατ' άρθρο 73 παρ.1 του Συντάγματος, στην περίπτωση κατά την οποία η διάταξη αυτή ήθελε κριθεί ως αντισυνταγματική και όχι να μη την εφαρμόσει.

17. Με την 193/2019 γνωμοδότηση του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ σχετικά με την μορφή του ανωτέρω Ταμείου έγιναν δεκτά, μεταξύ άλλων, τα εξής «... τα κύρια στοιχεία που χαρακτηρίζουν το ερευνώμενο Ταμείο, δηλ. η νομική, διοικητική και δημοσιονομική αυτοτέλεια, ο ειδικός σκοπός και η καταβολή παροχών προς τους υπαλλήλους ΥΠΠΟΑ).... απαντώνται σε διοικητικούς σχηματισμούς του Δημοσίου, οι οποίοι, όπως και το Ταμείο, έχουν συσταθεί χωρίς ίδια νομική προσωπικότητα, εντάσσονται δε στο ευρύτερο νομικό πρόσωπο του Κράτους. Τέτοιο σχηματισμό συνιστούν οι Ειδικοί Λογαριασμοί, οι οποίοι, κατά τον ευρύ ορισμό του άρθρου 1 του ν. 3697/2008, συστήνονται με ειδικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, λειτουργούν με νομική και διαχειριστική αυτοτέλεια, τροφοδοτούνται από το προϊόν κοινωνικών πόρων και σκοπεύουν στην καταβολή παροχών προς υπαλλήλους καθώς και στην εξυπηρέτηση άλλων ειδικών σκοπών. Οι εν λόγω Ειδικοί Λογαριασμοί δεν συνιστούν ίδια νομικά πρόσωπα ούτε εξομοιώνονται με αυτά αλλά εντάσσονται στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου ως ομάδα περιουσίας, που το δίκαιο την έχει αποχωρίσει, την έχει υποβάλει σε ιδιαίτερη νομική ρύθμιση και της έχει αποδώσει αυτοτέλεια δημοσιονομική και διαχειριστική (βλ. ΕΣ 2130/2017, ΕΣ Απ. Ολ. 287, 746-750/2017, 27/2010 Πρακτικά Ολ. 5ης Γεν. Συν. 29.3.2017, Γνώμη 16/2.12.2015 Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην Απ. Ολ. 889/2016, ΑΠ 1022/2015, 1595/2012, 589/2011, ΑΠ 604/1996, ΕφΑθ 1899/1998, 4005/1992, ΜΠρΑθ 431/2000, Θ. Κ. Πανάγος, ΝοΒ 2013 σελ. 874 επ., Φ. Κ. Χριστοδούλου, ΝοΒ 1991, σελ. 729 επ. Χ. Φίλιος, Χωριστές περιουσίες, σ. 162 αριθ. 170). 22. Επιπλέον παρατηρείται ότι τα ίδια ως άνω χαρακτηριστικά του Ταμείου απαντώνται και στις αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, εκείνες δηλ. τις υπηρεσιακές μονάδες του Κράτους που, όπως και το Ταμείο, ιδρύονται με πολιτειακή πράξη, στελεχώνονται και διοικούνται από δημοσίους υπαλλήλους, δυνάμενους να

επιλέγονται με διαφορετικές προϋποθέσεις από ότι στις λοιπές υπηρεσιακές μονάδες και απολαμβάνουν δημοσιονομική και διοικητική αυτοτέλεια, προκειμένου να επιτύχουν ταχύτερα έναν ειδικό σκοπό, μέσω δικών τους οργάνων διοίκησης και προσωπικού και με χαλαρότερη εξάρτηση από κρατικές διαδικασίες και υπηρεσιακές δομές. Οι εν λόγω υπηρεσίες έχουν, δηλ., σημαντική ανεξαρτησία από οργανωτική άποψη, ωστόσο και αυτές αποτελούν οργανωτικό τμήμα του δημόσιου νομικού προσώπου του Κράτους, τα δε περιουσιακά τους στοιχεία ανήκουν σ' αυτό (βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλος ο.α. σελ. 259 επ., πρβλ. ΝΣΚ 452/2006. Επίσης για την έννοια της αυτοτελούς υπηρεσίας βλ. ΑΕΔ 19/1993 ΣτΕ 2931/1994, 849/1991, 189/1975, 424/1971). Κατόπιν των ανωτέρω, παρέπεται ότι ο νομοθέτης συνέστησε το ερευνώμενο Ταμείο ως μια ιδιότυπη δομή με διοικητική και δημοσιονομική αυτοτέλεια μεν, ενταγμένη, ωστόσο, στην οργανωτική ενότητα του ΥΠΠΟΑ. Τούτο προκύπτει σαφώς από το ότι ρητά συνέστησε το Ταμείο ως σχηματισμό «χωρίς νομική προσωπικότητα» και του προσέδωσε διοικητική και διαχειριστική αυτοτέλεια, ίδιους πόρους και ειδικούς σκοπούς, δηλαδή χαρακτηριστικά που απαντώνται σε διοικητικούς σχηματισμούς, οι οποίοι δεν έχουν νομική προσωπικότητα ξεχωριστή από αυτή του Κράτους, αλλά ανήκουν στο ευρύτερο νομικό πρόσωπο αυτού. Ο ίδιος νομοθέτης επέβαλε στο Ταμείο οργανωτική/ιεραρχική δομή εξαιτίας της οποίας ρητά το παρέβαλε με «αυτοτελή διεύθυνση ή υπηρεσία» (άρθρο 5 περ. στ της ΥΑ). Συγκεκριμένα, ο επικεφαλής του ΥΠΠΟΑ Υπουργός στελέχωσε το Ταμείο, μέσω διοικητικής πράξης «διάθεσης», με υπαλλήλους που ήδη υπηρετούσαν σε άλλες υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ και τους οργάνωσε στο πρότυπο δημόσιας υπηρεσίας, όρισε ως «ιεραρχικά προϊστάμενό» τους άλλο υπάλληλο του ΥΠΠΟΑ με βαθμό Α', στον οποίο ανέθεσε, παράλληλα με τα καθήκοντα της κύριας θέσης του, να εποπτεύει το διοικητικό προσωπικό του Ταμείου, να συντάσσει φύλλα αξιολόγησης, να ελέγχει το ωράριο προσέλευσης και αναχώρησης και να ενεργεί ως προς αυτό για θέματα υπηρεσιακών μεταβολών άδειας, ωραρίου κ.λπ. ως ιεραρχικώς προϊστάμενος αυτοτελούς διεύθυνσης ή υπηρεσίας. Ο ίδιος Υπουργός ανέθεσε τη διοίκηση της περιουσίας του Ταμείου σε πρόσωπα που, επίσης, ήταν ήδη υπάλληλοι σε άλλες υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ και τα οποία διορίστηκαν ως μέλη του Δ.Σ., διατηρώντας ωστόσο, όπως και ο Διευθυντής, την κύρια οργανική θέση τους στο ΥΠΠΟΑ. Η θέση αυτή (ότι δηλ. το Ταμείο οργανώθηκε και λειτούργησε ως δομή ενταγμένη στην οργανωτική ενότητα του ΥΠΠΟΑ) ενισχύεται επιπλέον και από τις λοιπές ρυθμίσεις της ΥΠΠΟ/13914/8-3-2002 περί υποχρέωσης του Ταμείου να συμβάλλει στο εν γένει

έργο του ΥΠΠΟΑ και περί περιέλευσης της περιουσίας αυτού στο ΥΠΠΟΑ, σε περίπτωση διάλυσης [άρθρο 5 παρ. 3 στ) εδ. δ), άρθρο 2 και άρθρο 6].»

18. Εξάλλου το Ταμείο εντάχθηκε και καταβάλει τις αμοιβές του προσωπικού του μέσω του συστήματος πληρωμής της Ενιαίας Αρχής Πληρωμής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1β του άρθρου δεύτερου του ν.3845/2010, όπως αυτό βεβαιώνεται στο με αριθ. πρωτ. 9533ΕΞ2019/12.9.2019 έγγραφό της.

19. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα παγίως κριθέντα, διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου συναπτόμενες με το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τους λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα υπό την ισχύ των πιο πάνω διατάξεων του άρθρου 103 παρ.7 και 8 του Συντάγματος (ήτοι από τις 17-4-2001 και εφεξής) δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αόριστου χρόνου, έστω και αν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες. Ούτε καταλείπεται πεδίο εκτίμησης των συμβάσεων αυτών, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία, ως συμβάσεων αόριστου χρόνου στην περίπτωση που αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες αφού, έστω και αν τούτο συμβαίνει, βάσει των πιο πάνω διατάξεων ο εργοδότης δεν έχει ευχέρεια για τη σύναψη σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου. Συνεπώς στις συμβάσεις αυτές δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 παρ.3 ν.2112/1920 (Ολ.Α.Π.19 και 20/2007,ΑΠ104/2016). Αντίθετα η τελευταία αυτή διάταξη μπορεί να εφαρμοσθεί σε διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίσθηκαν με το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τους λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα πριν από την έναρξη της ισχύος των τροποποιημένων διατάξεων του άρθρου 103 παρ.7 και 8 του Συντάγματος. Τούτο διότι οι συμβάσεις αυτές, παρά την τυχόν απαγόρευση από το νόμο της σύναψής τους ως τέτοιων (αορίστου χρόνου), είχαν ήδη πριν από την έναρξη της ισχύος των πιο πάνω συνταγματικών διατάξεων προσλάβει το χαρακτήρα της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου, τον οποίο διατήρησαν και μετά ταύτα (Ολ.Α.Π.7/2011 και 8/2011).

20. Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 2190/1994 ορίσθηκε ότι οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και γενικότερα τα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παρ. 1 του ιδίου νόμου, επιτρέπεται να απασχολούν προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου,

για αντιμετώπιση εποχιακών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών με διάρκεια απασχόλησης, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, μέσα σε συνολικό χρόνο δώδεκα μηνών, ενώ στις περιπτώσεις προσωρινής πρόσληψης προσωπικού για αντιμετώπιση κατεπείγουσών αναγκών, λόγω απουσίας προσωπικού ή κενώσεως θέσεων, η διάρκεια της απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες για το ίδιο άτομο, χωρίς να επιτρέπεται εγκύρως παράταση ή σύναψη νέας σύμβασης κατά το αυτό ημερολογιακό έτος ή μετατροπή αυτής σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Ο ίδιος ως άνω νόμος (2190/1994) ορίζει στην παρ.3 του άρθρου 14 αυτού ότι ο διορισμός ή η πρόσληψη τακτικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ.1, γίνεται είτε με γραπτό διαγωνισμό, είτε με καθορισμένη σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με τους όρους και διαδικασίες που ορίζονται από τις διατάξεις του, τις οποίες ειδικότερα θεσπίζει αντίστοιχα στις διατάξεις των άρθρων 15 και 18 αυτού, αναλόγως των απαιτούμενων κατά την κείμενη νομοθεσία τυπικών προσόντων για τις αντίστοιχες προσλήψεις, και μετά από προηγούμενη προκήρυξη, υπό την έγκριση ή τον έλεγχο και εποπτεία του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) (Α.Π. 1269/2018).

21. Περαιτέρω, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 2575/2011, 2718/2010 7μ., 31/2008 7μ., 2228-9/2007 7μ., 441/2007 7μ., 1253/2006 7μ.), οι διατάξεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004, αν είχαν θεσπισθεί ως πάγιες διατάξεις προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου αντί των διατάξεων των άρθρων 5, 6 και 7 του ίδιου διατάγματος, θα προσέκρουαν στις διατάξεις των παρ. 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, οι οποίες αφενός κατοχύρωσαν τις προσλήψεις στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα με διαγωνισμό ή επιλογή βάσει προκαθορισμένων και αντικειμενικών κριτηρίων υπό τον έλεγχο ανεξάρτητης διοικητικής αρχής (παρ. 7) και αφετέρου απαγόρευαν τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και των συμβάσεων έργου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, όταν εργοδότης είναι το Δημόσιο ή άλλο νομικό πρόσωπο του δημόσιου τομέα (παρ. 8). Οι ίδιες όμως διατάξεις του άρθρου 11 του εν λόγω διατάγματος είναι συνταγματικώς ανεκτές, όλως ειδικώς, ως μεταβατικές διατάξεις «τακτοποίησης» εκκρεμών εργασιακών σχέσεων του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα με εργαζόμενους που συνέχισαν, ακόμη και μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος με το από 6.4.2001

Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, να απασχολούνται με διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, τελούντες εν αγνοία των δικαιωμάτων που μπορούσαν να αντλήσουν από την Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, ενόψει της καθυστέρησης της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στην εν λόγω Οδηγία. Έχοντας δε τον ως άνω χαρακτήρα των, όλως ειδικώς, κατ' ανοχήν του Συντάγματος, μεταβατικών διατάξεων «τακτοποίησης» εκκρεμών εργασιακών σχέσεων του παρελθόντος, οι διατάξεις του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 συνιστούν κανόνες δημοσίου δικαίου, των οποίων η εφαρμογή ανατέθηκε στο Α.Σ.Ε.Π., που αποτελεί ανεξάρτητη διοικητική αρχή σύμφωνα με τη σχετική περί αυτού νομοθεσία (βλ. άρθρο 101 Α του Συντάγματος και άρθρα 1 έως 6 του ν. 3051/2002, Α' 220) και είναι εφαρμοστέες με όλους τους όρους, τους οποίους αυτές προέβλεψαν. Ειδικότερα, ο όρος, σύμφωνα με τον οποίο απαιτείται για τη σύσταση εφεξής συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου να είναι ενεργή η εργασιακή σχέση ορισμένου χρόνου με τον οικείο φορέα απασχόλησης ή, έστω να έχει λήξει κατά το πρόσφατο παρελθόν, επεβάλλετο να προβλεφθεί στο άρθρο 11 του π.δ. 164/2004 για να εξασφαλισθεί η ανοχή του συνταγματικού νομοθέτη, η οποία δεν θα υπήρχε αν οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου αυτού κατελάμβαναν και εργασιακές σχέσεις, που δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν εκκρεμείς ενόψει του χρόνου λήξεώς τους (ΣΤΕ 600/2018).

22. Επειδή, εξ άλλου, όπως συνάγεται από τις παρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 11 του ως άνω διατάγματος, για τη σύσταση εφεξής συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου βάσει των διατάξεων αυτών υποβάλλεται σχετική αίτηση από τον ενδιαφερόμενο στον οικείο φορέα απασχόλησης εντός καθοριζόμενης αποκλειστικής προθεσμίας. Επί της αιτήσεως του ενδιαφερομένου, στην οποία πρέπει να αναφέρονται όλα τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων για τη σύσταση εφεξής της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, εκφέρει αρχικά αιτιολογημένη κρίση, θετική ή αρνητική, το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο του οικείου φορέα απασχόλησης. Σε τελευταίο δε στάδιο, η αίτηση του ενδιαφερομένου, μαζί με τη θετική ή αρνητική κρίση του οργάνου του φορέα απασχόλησης και όλο τον σχετικό φάκελο, διαβιβάζονται στο Α.Σ.Ε.Π., στο οποίο ανήκει η αποφασιστική αρμοδιότητα για την αποδοχή ή την απόρριψη της αιτήσεως και το οποίο οφείλει να εκδώσει τη σχετική πράξη του με νόμιμη και επαρκή αιτιολογία, που να ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου. Η απόρριψη της

αιτήσεως αιτιολογείται νομίμως σε περίπτωση κατά την οποία το Α.Σ.Ε.Π. διαπιστώνει, βάσει των αναφερομένων στην αίτηση του ενδιαφερομένου και των στοιχείων του φακέλου, ότι δεν συντρέχει έστω και μία από τις προϋποθέσεις, που προβλέπονται στο άρθρο 11 του π.δ. 164/2004, δεδομένου ότι για τη σύσταση εφεξής συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου μεταξύ του ενδιαφερομένου και του φορέα απασχόλησης απαιτείται να συντρέχουν όλες οι προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο προϋποθέσεις (ΣτΕ 600/2018, 2718/2010 7μ., 2228-9/2007 7μ., 441/2007 7μ.). Συνεπώς, εφόσον δεν συντρέχουν οι πιο πάνω προϋποθέσεις, μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου δεν μπορεί να γίνει (Ολ.Α.Π.19 και 20/2007, ΑΠ104/2016).

23. Περαιτέρω κατά τη συζήτηση στο Τμήμα διαμορφώθηκαν δύο ισοψηφήσασες γνώμες. Σύμφωνα με την πρώτη γνώμη, η οποία σχηματίσθηκε από τους Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρο ΝΣΚ, Δημήτρα Κεφάλα, Δημήτριο Μακαρονίδη και Αθηνά Αλεφάντη, Νομικούς Συμβούλους (ψήφοι 4), στην οποία προσχώρησε και ο εισηγητής Ευστράτιος Ηλιαδέλης, Πάρεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο), έγιναν δεκτά τα εξής :

24. Η μεταφορά των υπαλλήλων του ανωτέρω Ταμείου, οι οποίοι, παρά την πάγια αντίθετη νομολογία των Ανώτατων Δικαστηρίων, θεωρούνται από τον νομοθέτη της επίμαχης διάταξης ότι συνδέονταν με το ως άνω Ταμείο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (βλ. ανωτέρω αιτιολογική έκθεση), σε προσωποπαγείς θέσεις στο Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού, κατά την διαγραφόμενη στην παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 διαδικασία, μπορεί να θεωρηθεί, ότι αντιβαίνει στις διατάξεις των παρ. 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Και τούτο διότι στις τεθείσες υπόψη του Τμήματος συμβάσεις εργασίας των ανωτέρω υπαλλήλων με το Ταμείο, το οποίο, όπως έγινε ανωτέρω δεκτό, ανήκε στο δημόσιο νομικό πρόσωπο του Κράτους και ειδικότερα στην οργανωτική ενότητα του Υπουργείου Πολιτισμού, δεν προκύπτει ότι τηρήθηκαν τα προβλεπόμενα στην διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος και του ν.2190/1994, ούτε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις που τίθενται στη ανωτέρω διάταξη του άρθρου 11 του π.δ.164/2004 (βλ. παράγραφο 22) για την μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε αορίστου χρόνου και συνακόλουθα και η διαδικασία μεταφοράς τους και η κατάληψη προσωποπαγών θέσεων στο Δημόσιο, με την επίμαχη διάταξη εγείρει ζήτημα συνταγματικότητάς της και ειδικότερα αντίθεσής της με τις διατάξεις των παρ. 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος και συνεπώς δεν θα είναι νόμιμη η επικείμενη

έγκριση πρόσληψης/μεταφοράς υπαλλήλων του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και για τον λόγο αυτό θα πρέπει να αναληφθεί σχετική νομοθετική πρωτοβουλία της ερωτώσας Υπουργού για κατάργηση της διάταξης αυτής.

26. Σύμφωνα με την δεύτερη γνώμη που διαμορφώθηκε στο Τμήμα και σχηματίστηκε από τους Κωνσταντίνο Γεωργάκη, Αφροδίτη Κουτούκη, Ελένη Σβολοπούλου και Ιωάννη Χατζηνέκουρα, Νομικούς Συμβούλους (ψήφοι 4) στο ερώτημα αρμόζει η εξής απάντηση :

27. Με την ερευνώμενη διάταξη του άρθρου 7 ν. 4598/2019 συστήνονται στο ΥΠΠΟ προσωποπαγείς θέσεις ΙΔΑΧ, αντίστοιχες με τις θέσεις που κατείχε το προσωπικό του Ταμείου Αλληλοβοηθείας με σχέση ΙΔΑΧ κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4598/2019. Από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης αυτής συνάγεται ότι απασχολούμενοι, ως ΙΔΑΧ στο Ταμείο, είναι όσοι προσλήφθηκαν από αυτό νόμιμα δηλαδή κατά τα οριζόμενα περί δυνατότητας πρόσληψης προσωπικού στην Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/13914/8-3-2002 (Β' 340/20-3-2002). Ειδικότερα, στο άρθρο 5 παρ. 4 αυτής ορίζεται ότι το Ταμείο δύναται να προσλαμβάνει το κατάλληλο και αναγκαίο προσωπικό για την κάλυψη «εξειδικευμένων αναγκών» με τις «προβλεπόμενες διαδικασίες». Δεδομένου δε ότι, όπως κρίθηκε με τη Γνωμοδότηση ΝΣΚ 193/2019, το Ταμείο αρχήθεν ανήκε στην οργανική ενότητα του ΥΠΠΟΑ, οι αναφερόμενες στην ανωτέρω ΥΑ «προβλεπόμενες διαδικασίες» πρέπει να είναι προσλήψεις είτε ΙΔΑΧ είτε ΙΔΟΧ με βάση το νόμο 2190/1994 περί ΑΣΕΠ και το ΠΔ. 164/2004. Άλλωστε, η εξαιρετική αυτή δυνατότητα προσλήψεων δικαιολογείται διότι το Ταμείο εξυπηρετείτο ήδη από υπαλλήλους του ΥΠΠΟΑ, που του είχε διαθέσει η Υπουργός Πολιτισμού, και δεν χρειαζόταν κατά κανόνα και άλλο προσωπικό (παρ. 3.ζ του ίδιου άρθρου 5).

28. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η κρίσιμη διάταξη του άρθρου 7 ν. 4598/2019 διαλαμβάνει ρύθμιση για νομίμως προσληφθέντες και υπηρετούντες με σχέση ΙΔΑΧ στο Ταμείο σύμφωνα με τα ανωτέρω νομοθετήματα. Δεδομένου δε ότι δεν συστήνει νέες εργασιακές σχέσεις ΙΔΑΧ, αλλά αντίστοιχες με τις τυχόν υπάρχουσες ΙΔΑΧ στο Ταμείο, εφόσον αυτές ήταν νόμιμες, δεν είναι αντίθετη στο άρθρο 103 του Συντάγματος.

29. Διαφορετικό είναι το ζήτημα ότι στην πραγματικότητα οι προσλήψεις του Ταμείου δεν ήταν νόμιμες, διότι συνάφθηκαν κατά παράβαση του άρθρου 5 παρ. 3ζ' της άνω ΥΑ. Συγκεκριμένα, δεν συνάφθηκαν βάσει των προαναφερόμενων νομοθετημάτων (ν.2190/94 και π.δ. 164/2004), επιπλέον δε, όπως προκύπτει από τις αποσταλείσες

συμβάσεις, η εργασιακή σχέση δεν συνάδει με αυτή που συνδέει εργαζόμενο με το Δημόσιο (διαφορετικά ύψη μισθών, εκτός μισθολογίου του Δημοσίου, ημέρες άδειας κατόπιν συμφωνίας, bonus και prim, συσχέτιση σύμβασης του εργαζόμενου σε συνδικαλιστικό φορέα και δήλωση του εργοδότη -Ταμείου ότι υπεισέρχεται στις υποχρεώσεις της προηγούμενης αυτής σύμβασης κ.ά.). Περαιτέρω, από τις αποσταλείσες συμβάσεις, προκύπτει ότι, κατά το χρόνο έκδοσης της επίμαχης διάταξης, υπηρετούσαν στο Ταμείο οι εξής: α) στον βρεφονηπιακό σταθμό 37 υπάλληλοι αορίστου χρόνου (για μεν τους 35 δεν αναφερόταν διάρκεια ήδη από την αρχική σύμβασή τους, για δε τους 2 είχε ήδη, από το 2007, μετατραπεί η σύμβασή τους σε αορίστου χρόνου),β) στο Ταμείο 10 υπάλληλοι αορίστου χρόνου (δεν αναφέρεται διάρκεια στη σύμβασή τους) και 10 υπάλληλοι ορισμένου χρόνου τους οποίους όμως δεν αφορά η επίμαχη διάταξη.

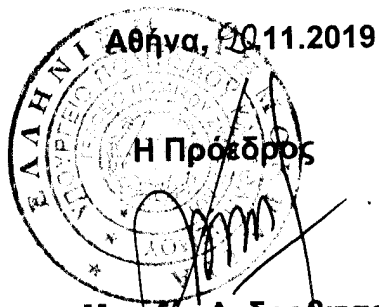
30. Εν όψει των ανωτέρω η κρίσιμη διάταξη, ως έχει, δεν αντιβαίνει μεν στο Σύνταγμα, πλην όμως δεν είναι εφαρμοστέα στο ανωτέρω προσωπικό του Ταμείου, διότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αυτή θέτει σύμφωνα με τα προαναφερθέντα.

31. Εξάλλου, το ανωτέρω συμπέρασμα δεν επηρεάζει το γεγονός ότι η εισηγητική έκθεση του ν. 4598/2019 κάνει λόγο για 35 υπαλλήλους με σχέση ΙΔΑΧ απασχολούμενους στον βρεφονηπιακό σταθμό, αναφέροντας ότι καταργούνται οι σχετικές θέσεις εργασίας των εν λόγω 35 επειδή καταργείται ο βρεφονηπιακός σταθμός που λειτουργούσε το Ταμείο. Τούτο, διότι η κρίσιμη διάταξη του άρθρου 7 ν.4598/2019 δεν συστήνει συγκεκριμένες 35 θέσεις, ούτε αναφέρεται στο προσωπικό του βρεφονηπιακού σταθμού. Αντίθετα, η ανωτέρω διάταξη χωρίς καμία τέτοια διάκριση, συστήνει θέσεις για όλο το προσωπικό που απασχολείτο στο Ταμείο, αρκεί να ήταν αορίστου χρόνου, ενώ και το ίδιο το ερώτημα ρητά δέχεται ότι η ερευνώμενη διάταξη συστήνει θέσεις για όλο το προσωπικό αορίστου χρόνου του Ταμείου και όχι μόνο για το απασχοληθέν στον Βρεφονηπιακό Σταθμό. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι από την από 31.5.2019 έκθεση της συγκροτηθείσας - κατ'εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4598/2019 -Τριμελούς Επιτροπής, σε συνδυασμό με τις ανωτέρω τεθείσες υπόψη του Τμήματος συμβάσεις, προκύπτει ότι η Επιτροπή εισηγείται θετικά για 30 υπαλλήλους του Ταμείου, οι οποίοι είχαν συνάψει συμβάσεις εργασίας και απασχολούνταν τόσο στον Βρεφονηπιακό Σταθμό, όσο και σε άλλες υπηρεσίες του Ταμείου. Συνεπώς, δεν μπορεί να υποστηριχθεί

- βάσιμα ότι η ερευνώμενη διάταξη εννοεί τους συγκεκριμένους εργαζόμενους για τους οποίους κάνει λόγο η εισηγητική έκθεση.

32. Επειδή, κατά τα ανωτέρω, στην διεξαχθείσα ψηφοφορία σημειώθηκε ισοψηφία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παρ.3 του Οργανισμού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ν. 3086/2002 – Α' 324) η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί για έκδοση γνωμοδότησης στην Β' Ολομέλεια του ΝΣΚ που είναι αρμόδια σύμφωνα με την 291/9-9-2016 απόφαση του Προέδρου ΝΣΚ(ΝΣΚ 50/2017).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Μεταξία Ανδροβιτσανέα
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Ευστράτιος Ηλιαδέλης
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.